

Dosarul nr. 2ra-1350/18

Prima instanță: Judecătoria Criuleni, sediul Dubăsari (jud: I. Malanciuc)

Instanța de apel: Curtea de Apel Chișinău (jud: A. Pahopol, I. Țurcan, V. Negru)

DECIZIE

26 septembrie 2018

mun. Chișinău

Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ lărgit
al Curții Supreme de Justiție

în componența:

Președintele ședinței, judecătorul
judecătorii

Iulia Sîrcu
Galina Stratulat, Dumitru Visternicean
Dumitru Mardari, Nicolae Craiu

examinând, fără înștiințarea participanților la proces, recursul declarat de Cristina Popa,

în cauza civilă, la cererea de chemare în judecată depusă de către Cristina Popa împotriva lui Ion Popa cu privire la încasarea sumei,

împotriva deciziei din 30 ianuarie 2018 a Curții de Apel Chișinău, prin care a fost admis apelul declarat de Ion Popa, casată hotărârea din 31 iulie 2017 a Judecătoriei Criuleni, sediul Dubăsari și emisă o hotărâre nouă de respingere a acțiunii,

c o n s t a ț ă :

La 13 februarie 2017, Cristina Popa a depus cerere de chemare în judecată împotriva lui Ion Popa cu privire la încasarea sumei.

În motivarea acțiunii reclamanta a indicat că la 22 septembrie 2007 s-a căsătorit cu Ion Popa, fapt confirmat prin certificatul de căsătorie nr. 9. Conform certificatului de divorț seria D-IV nr. 0557711 din 04 iulie 2016, eliberat de OSC Dubăsari, căsătoria a fost desfăcută la data de 25 ianuarie 2016.

Cristina Popa a menționat că în perioada căsătoriei, fiind angajată în câmpul muncii în Statul Israel, efectua cu regularitate transferuri bănești pe numele soțului, pentru a fi depozitate de către acesta în vederea procurării ulterioare a unui bun imobil pentru familie. După desfacerea căsătoriei a încetat a mai efectua transferuri bănești pe numele fostului soț, întrucât nu se mai aflau în relații familiale și nici nu mai duceau o gospodărie comună, deși după divorț Ion Popa s-a mai adresat către dânsa cu cereri privind transmiterea unor mijloace bănești, invocând diferite necesități personale și totodată, asumându-și angajamentul să-i restituie toți banii primiți atunci când dânsa va reveni în țară.

Astfel, reclamanta susține că în perioada 14 februarie 2016 – 13 noiembrie 2016, a expediat pe numele pârâtului mijloace financiare în sumă totală de 760 de euro, fapt confirmat prin dispozițiile de plată. Însă, contrar obligației asumate, Ion Popa nu i-a

restituit sumele bănești primite, la 11 ianuarie 2017 în adresa acestuia fiind expediată o somație în acest sens, la care nu a primit nici un răspuns.

Cristina Popa a solicitat încasarea din contul pârâtului a sumei de 760 de euro, precum și compensarea cheltuielilor de judecată.

Pe parcursul examinării cauzei, reclamanta și-a concretizat cerințele din acțiune, invocând suplimentar că în perioada 06 iulie 2014 – 10 ianuarie 2016, a transferat pe numele soțului Ion Popa mijloace bănești în sumă totală de 12 400 de dolari SUA și 2280 de euro, după cum urmează: la 06 iulie 2014 – 1500 de euro, 14 iulie 2014 – 1000 de dolari SUA, 04 august 2014 – 1000 de dolari SUA, 15 octombrie 2014 – 200 de dolari SUA, 10 februarie 2015 – 1500 de dolari SUA, 03 martie 2015 – 50 de euro, 18 martie 2015 – 1400 de dolari SUA, 15 aprilie 2015 – 1100 de dolari SUA, 18 mai 2015 – 1100 de dolari SUA, 14 iunie 2015 – 2100 de dolari SUA, 14 iulie 2015 – 1100 de dolari SUA, 12 august 2015 – 1150 de dolari SUA, 16 septembrie 2015 – 500 de dolari SUA, 04 octombrie 2015 – 200 de dolari SUA, 25 octombrie 2015 – 50 de dolari SUA, 03 noiembrie 2015 – 150 de euro, 06 decembrie 2015 – 150 de euro, 17 decembrie 2015 – 350 de euro și la 10 ianuarie 2016 – 80 de euro.

Cristina Popa consideră că, ținând cont de principiul egalității cotelor-părți în proprietatea comună în devălmășie prevăzut de art. 26 din Codul familiei, este îndreptățită să solicite împărțirea mijloacelor bănești transferate pârâtului în timpul căsătoriei, în mod egal. Din păcate până-n prezent, după mai multe discuții purtate cu Ion Popa cu privire la împărțirea mijloacelor bănești agonisite, nu s-a reușit ajungerea la un compromis, motiv din care este nevoită să se adreseze cu cerere de chemare în judecată.

Reclamanta a afirmat că pârâtul a recunoscut primirea banilor în ordinea menționată supra, însă a indicat că aceștia au fost deja cheltuiți, nefiind posibil de a mai fi partajați, argument ce este neîntemeiat, Ion Popa fiind obligat să-i restituie $\frac{1}{2}$ din banii primiți. Totodată, deși în perioada 14 februarie 2016 – 13 noiembrie 2016, Ion Popa a mai luat cu titlu de împrumut de la dânsa suma de 760 de euro, până-n prezent nu i-a restituit.

Cristina Popa a solicitat în final încasarea din contul lui Ion Popa a sumei de 6200 de dolari SUA și 1140 de euro, cu titlu de prejudiciu material cauzat urmare a imposibilității partajării mijloacelor bănești agonisite în perioada căsătoriei, precum și încasarea sumei de 760 de euro cu titlu de datorie și compensarea cheltuielilor de judecată.

Prin hotărârea din 31 iulie 2017 a Judecătorei Criuleni, sediul Dubăsari, acțiunea a fost admisă parțial și s-a încasat din contul lui Ion Popa în beneficiul Cristinei Popa suma de 6200 de dolari SUA și 324 de euro, în lei la cursul oficial al leului moldovenesc valabil la data executării obligației, cu titlu de datorie, suma de 3500 de lei cu titlu de cheltuieli de asistență juridică și 3584 de lei – cheltuieli de judecată. În rest, acțiunea a fost respinsă.

Prin decizia din 30 ianuarie 2018 a Curții de Apel Chișinău, a fost admis apelul declarat de Ion Popa, casată integral hotărârea din 31 iulie 2017 a Judecătorei Criuleni, sediul Dubăsari și pronunțată o hotărâre nouă de respingere a acțiunii ca fiind neîntemeiată.

La 17 aprilie 2018, Cristina Popa a declarat recurs împotriva deciziei instanței de apel, solicitând admiterea recursului, casarea deciziei din 30 ianuarie 2018 a Curții de

Apel Chișinău și menținerea hotărârii din 31 iulie 2017 a Judecătorei Criuleni, sediul Dubăsari.

În susținerea recursului, recurenta a invocat interpretarea în mod eronat a normelor de drept material de către instanța de apel, concluzia de a respinge integral acțiunea fiind neîntemeiată și ilegală, or, însuși intimatul-pârât Ion Popa a confirmat în ședința de judecată atât faptul transferului, cât și recepționarea mijloacelor bănești.

A menționat Cristina Popa că, deși Ion Popa a afirmat că banii au fost utilizați de către acesta în interesul familiei, careva probe în acest sens nu a prezentat. Mai mult ca atât, intimatul-pârât a declarat că a investit mijloacele bănești pentru îmbunătățirea casei de locuit, ce-i aparține însă cu drept de proprietate doar ultimului, dobândit prin succesiune, după desfacerea căsătoriei dânsa nefiind în drept de a invoca vreun drept în privința acestui bun imobil.

Prin urmare, recurenta consideră că instanța de fond corect a constatat că prin utilizarea nejustificată a mijloacelor bănești agonisite de către soți în timpul căsătoriei, Ion Popa s-a îmbogățit fără justă cauză de pe urma dânsului și fără un temei legal a dispus de aceste mijloace bănești, ce urmau a fi partajate după desfacerea căsătoriei.

În conformitate cu art. 434 alin. (1) Cod de procedură civilă, recursul se declară în termen de 2 luni de la data comunicării hotărârii sau a deciziei integrale, dacă legea nu prevede altfel.

Materialele dosarului atestă faptul că decizia din 30 ianuarie 2018 a Curții de Apel Chișinău redactată integral, a fost expediată în adresa recurentei Cristina Popa la 01 martie 2018 (f.d. 166), lipsind date cu privire la recepționarea acesteia.

În circumstanțele relevate, recursul declarat de Cristina Popa la 17 aprilie 2018 se consideră a fi depus în termenul prevăzut de lege.

La 06 iunie 2018, în adresa intimatului Ion Popa a fost expediată copia recursului declarat de Cristina Popa, cu înștiințarea despre necesitatea depunerii referinței.

La 02 iulie 2018, Ion Popa a depus referință, prin care a solicitat respingerea recursului și menținerea deciziei instanței de apel, pe care o consideră legală și întemeiată. Intimatul a indicat că deși Cristina Popa a solicitat împărțirea mijloacelor bănești care au fost transferate în timpul căsătoriei soțului, recurenta-reclamantă nu a prezentat nicio probă care să confirme că acești bani existau la momentul desfacerii căsătoriei pe contul pârâtului. Or, sunt susceptibile împărțirii ca proprietate în devălmășie a soților proprietatea lor comună (drepturi și obligații) existente la momentul desfacerii căsătoriei. În speță, mijloacele bănești au fost folosite de către soți în comun în timpul căsătoriei.

Prin încheierea din 05 septembrie 2018 a Curții Supreme de Justiție, recursul declarat de Cristina Popa a fost considerate admisibil.

În conformitate cu art. 444 Cod de procedură civilă, recursul se examinează fără înștiințarea participanților la proces.

Studiind materialele dosarului în raport cu argumentele invocate în recursul declarat și obiecțiile expuse în referință, Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ lărgit al Curții Supreme de Justiție consideră că recursul urmează a fi admis, cu casarea deciziei instanței de apel și menținerea hotărârii primei instanțe, din următoarele considerente.

În conformitate cu art. 445 alin. (1) lit. f) Cod de procedură civilă, instanța, după ce judecă recursul, este în drept să admită recursul, să caseze decizia instanței de apel și să mențină hotărârea primei instanțe.

Conform art. 20 alin. (1)-(4) din Codul familiei, bunurile dobândite de către soți în timpul căsătoriei aparțin ambilor cu drept de proprietate în devălmășie, conform legislației. Sunt proprietate în devălmășie bunurile procurate din contul: a) veniturilor obținute de fiecare dintre soți din activitatea de muncă, activitatea de întreprinzător, activitatea intelectuală; b) premiilor, indemnizațiilor și altor plăți, cu excepția celor care au un caracter de compensare (ajutor material, despăgubire pentru vătămarea sănătății etc.); c) altor mijloace comune. Sunt proprietate în devălmășie a soților bunurile mobile și imobile, valorile mobiliare, depunerile și cotele de participație în capitalul social din instituțiile financiare sau societățile comerciale, care au fost construite, constituite, procurate sau făcute din contul mijloacelor comune, precum și alte bunuri dobândite în timpul căsătoriei, chiar dacă sunt procurate sau depuse pe numele unuia dintre soți. Dreptul la proprietate în devălmășie se extinde și asupra soțului care nu a avut un venit propriu, fiind ocupat cu gospodăria casnică, cu educația copiilor sau din alte motive temeinice.

Potrivit art. 21 alin. (1) din Codul familiei, soții, de comun acord, posedă, folosesc și dispun de bunurile comune.

Art. 26 alin. (1)-(2) din Codul familiei stipulează că la împărțirea proprietății în devălmășie a soților și determinarea cotelor-părți din aceasta, părțile soților sunt considerate egale dacă contractul matrimonial nu prevede altfel. Instanța judecătorească este în drept să diferențieze cotele-părți în proprietatea în devălmășie a soților, ținând cont de interesele unuia dintre soți și/sau de interesele copiilor minori.

Din suportul probator prezent la materialele cauzei rezultă că Ion Popa și Cristina Popa s-au căsătorit la 22 septembrie 2007, potrivit extrasului de pe actul de căsătorie eliberat de Serviciul Stare Civilă la 30 iunie 2016 (f.d. 9). Din căsătorie au un copil minor XXXXX, născut la XXXXX.

În perioada 06 iulie 2014 – 10 ianuarie 2016, Cristina Popa, fiind angajată în câmpul muncii în Israel, a transferat pe numele lui Ion Popa suma de 12 400 dolari SUA și 2280 de euro, din această sumă 1500 de euro și 2200 de dolari SUA fiind transferați din numele Mariei Cîrlig, mama Cristinei Popa, fapt confirmat prin dispozițiile de transfer (f.d. 64-82).

Prin hotărârea din 25 ianuarie 2016 a Judecătoriei Dubăsari, a fost desfăcută căsătoria dintre soții Ion Popa și Cristina Popa.

După divorț, în perioada 14 februarie 2016 – 13 noiembrie 2016, Cristina Popa a mai transferat din Israel pe numele lui Ion Popa mijloace bănești în sumă totală de 760 de euro (f.d. 11-18), în ședința de judecată a instanței de fond reprezentantul reclamantei Cristina Popa invocând că suma dată a fost transferată cu titlu de împrumut.

Prin hotărârea din 31 iulie 2017 a Judecătoriei Criuleni, sediul Dubăsari, acțiunea a fost admisă parțial și s-a încasat din contul lui Ion Popa în beneficiul Cristinei Popa suma de 6200 de dolari SUA și 324 de euro, precum și cheltuielile de judecată. Iar, acțiunea în partea sumei de 760 de euro instanța de judecată a considerat-o neîntemeiată, deoarece, necătând la faptul că soții Popa au divorțat la 25 ianuarie 2016, totuși în sarcina Cristinei Popa a rămas obligația legală de a contribui la întreținerea

fiului minor comun, ultima nedovedind faptul că suma dată a fost transmisă după desfacerea căsătoriei anume cu titlu de împrumut.

Astfel, suma de 760 de euro a fost transferată într-o perioadă de 9 luni sau în mediu câte 84,4 de euro pe lună, sumă pe care instanța de fond a apreciat-o ca fiind una rezonabilă pentru întreținerea copilului minor.

Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ lărgit al Curții Supreme de Justiție consideră întemeiată concluzia primei instanțe de admitere parțială a acțiunii cu încasarea din contul intimatului-pârât a sumei de 6200 de dolari SUA și 324 de euro, din următoarele.

Potrivit explicațiilor intimatului-pârât Ion Popa, toată suma transferată din Israel în perioada căsătoriei, primirea căreia o recunoaște integral, a fost cheltuită pentru întreținerea copilului și reparația casei în care locuiau, chiar dacă careva documente justificative în acest sens nu deține. La fel, Ion Popa a susținut că casa de locuit, căreia i-au fost aduse îmbunătățiri, a fost construită de către bunicii pe linia tatălui său, după decesul cărora a rămas tatălui lui Ion Popa, care era unicul fecior. Tatăl intimatului-pârât i-a transmis casa pentru trai feciorului, iar în primăvara anului 2017 a decedat.

Prin urmare, în împrejurările descrise, Ion Popa este unicul beneficiar al sumelor de bani cheltuite pentru îmbunătățirea imobilului, care după divorț a rămas cu drept de proprietate exclusivă doar intimatului-pârât, Cristina Popa nefiind în drept de a solicita partajarea acestuia. În aceste condiții, este justificată solicitarea Cristinei Popa de a fi împărțită suma de bani cheltuită de către Ion Popa pentru îmbunătățirea bunului personal, or, în caz contrar s-ar ajunge la o îmbunătățire nejustificată a ultimului din contul recurente-reclamante.

Nu poate fi reținut argumentul invocat de către instanța de apel, care a ajuns la concluzia respingerii integrale a acțiunii, precum că la momentul desfacerii căsătoriei mijloacele bănești nu existau, fiind utilizate în comun de către soți în timpul căsătoriei, or, acestea s-au păstrat și se regăsesc în natură în îmbunătățirile aduse casei în care locuiește la moment Ion Popa și care, după cum a fost constatat supra, îi aparține ultimului cu drept de proprietate.

La fel, nu poate fi reținut nici argumentul intimatului-pârât Ion Popa, susținut de Curtea de Apel Chișinău, precum că banii au fost cheltuiți pentru îmbunătățirea condițiilor de trai ale copilului comun, or, beneficiarul juridic al acestor îmbunătățiri este nemijlocit Ion Popa, chiar dacă indirect de ele beneficiază și copilul, domiciliul căreia a fost determinat împreună cu tatăl.

Totodată, instanța de recurs reține că în perioada 06 iulie 2014 – 10 ianuarie 2016, chiar dacă încă nu erau divorțați, ambii părinți aveau obligația comună de a contribui la întreținerea copilului minor, costul întreținerii copilului în această perioadă fiind estimat de asemenea în sumă de 84,4 de euro pe lună și respectiv, instanța de fond just a concluzionat că din suma solicitată de către recurenta-reclamantă Cristina Popa urmează a fi scăzută suma de 1596 euro, ce constituie întreținerea copilului pe parcursul a 19 luni (2280 de euro – 1596 de euro = 684 de euro).

În consecință, având în vedere că la împărțirea proprietății în devălmășie a soților și determinarea cotelor-părți din aceasta, părțile soților sunt considerate egale, instanța de recurs conchide că Judecătoria Criuleni, sediul Dubăsari întemeiat a dispus încasarea din contul lui Ion Popa a $\frac{1}{2}$ din suma de 12 400 de dolari SUA și 684 de euro, ce reprezintă 6200 de dolari SUA și 342 de euro, sumă ce nu a fost contestată de către

Cristina Popa, recurenta-reclamantă prin prezenta cerere de recurs solicitând menținerea hotărârii primei instanțe.

Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ lărgit al Curții Supreme de Justiție consideră neîntemeiat argumentul instanței de apel precum că nu pot fi acceptate ca probe pertinente transferurile internaționale pe care nu este nicio semnătură, nici a expeditorului și nici a băncii prin care s-a operat aceste transferuri, deoarece Ion Popa a recunoscut integral primirea mijloacelor bănești transmise de către Cristina Popa, inclusiv cele transmise de către mama ultimei, Maria Cîrlig.

Date fiind cele relevate, instanța de recurs conchide că hotărârea din 31 iulie 2017 a Judecătoriei Criuleni, sediul Dubăsari, prin care acțiunea a fost admisă parțial, este întemeiată și legală, iar decizia din 30 ianuarie 2018 a Curții de Apel Chișinău urmează a fi casată ca fiind neîntemeiată.

Din considerentele menționate și având în vedere faptul că hotărârea primei instanțe este legală și întemeiată, decizia instanței de apel fiind emisă cu aprecierea arbitrară a probelor, Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ lărgit al Curții Supreme de Justiție ajunge la concluzia de a admite recursul declarat de Cristina Popa, a casa integral decizia din 30 ianuarie 2018 a Curții de Apel Chișinău și a menține hotărârea din 31 iulie 2017 a Judecătoriei Criuleni, sediul Dubăsari.

În conformitate cu art. 445 alin. (1) lit. f) Cod de procedură civilă, Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ lărgit al Curții Supreme de Justiție

d e c i d e :

Se admite recursul declarat de Cristina Popa.

Se casează integral decizia din 30 ianuarie 2018 a Curții de Apel Chișinău și se menține hotărârea din 31 iulie 2017 a Judecătoriei Criuleni, sediul Dubăsari, în cauza civilă, la cererea de chemare în judecată depusă de către Cristina Popa împotriva lui Ion Popa cu privire la încasarea sumei.

Decizia este irevocabilă.

Președintele ședinței, judecătorul

Iulia Sîrcu

Judecătorii

Galina Stratulat

Dumitru Visternicean

Dumitru Mardari

Nicolae Craiu